

Daily Mail: Co když Putin Zmáčkne tlačítko a vypustí atomovku na Londýn?

 lipovylis.cz/wordpress/daily-mail-co-kdyz-putin-zmackne-tlacitko-a-vypusti-atomovku-na-londyn

David Z Moravy

2. listopadu 2024

Strašidelná chronologie apokalypsy: monstrózní následky úderu nadzvukové rakety na Trafalgar Square

V úterý Rusko provedlo cvičení k zahájení masivního jaderného úderu proti Západu pomocí balistických a řízených střel odpalovaných z pevniny i z moře. Vladimir Putin ve videoposelství svým generálům uvedl, že použití největšího ruského jaderného arzenálu na světě by bylo „extrémním, výjimečným opatřením“.

Od invaze na Ukrajinu v roce 2022 však neustále hrozil použitím těchto hrozivých zbraní, a jak se dlouhá a krvavá válka dostává do patové situace, přízrak jaderného holocaustu se nikdy nezdál blíž. Co by se tedy mohlo stát, když Putin stiskne tlačítko a shodí jadernou bombu na Londýn?

Mezikontinentální balistická střela Yars vypuštěná Ruskem tento týden v regionu (**sic, vypuštěna jednoduše „v Oblasti“, bez názvu – pozn. překladatele**)

7:30: Vladimir Putin ze svého jaderného bunkru hluboko v Kremlu vydává rozkaz. Šest set mil severně od Moskvy se inženýři pracující v Objektu 16, jaderném zařízení na kosmodromu Plesetsk, dávají do práce. Od okamžiku obdržení rozkazu do vypuštění jaderné hlavičky uplyne přesně 30 minut.

7:40: Satelity NATO detekují nárůst aktivity na základně Plesetsk. Členské státy jsou uvedeny do nejvyšší pohotovosti.

7:50: Ozbrojené síly a ministerstvo obrany se naléhavě snaží kontaktovat své ruské protějšky, ale jejich výzvy zůstávají bez odezvy. Situace je mimořádně vážná.

8:00: Mezikontinentální balistická střela (ICBM) Yars s jadernou hlavicí stoupá k nebi. Její dosah je 12 000 kilometrů. Palubní počítač míří na Trafalgarské náměstí s přesností na jeden metr rychlost 14 500 km/h.

8:01: V Londýně je ranní špička – vozy metra jsou plné lidí a silnice jsou plné aut. Nikdo, kdo jezdí do práce, netuší, že za pět minut bude většina hlavního města vymazána z povrchu zemského.

8:02: Systémy včasného varování NATO rozmístěné v Pobaltí detekují neidentifikovaný vzdušný objekt mířící do Spojeného království. Pomocí satelitních telefonů přes zabezpečenou linku vyhrazenou pro takový scénář jsou vlády varovány před hrozícím útokem.

8:03: NATO zvyšuje úroveň ohrožení Spojeného království z „důvěryhodné“ na „pravděpodobné“ a ministerstvo obrany Spojeného království blokuje mobilním zařízením veřejnosti přístup k základnovým stanicím mobilních operátorů.

8:04: Ministerstvo vnitra vyše do každého zařízení se SIM kartou ve Spojeném království signál, který varuje před bezprostřední hrozbou: „HROZBA BALLISTICKÝMI ŘÍZENÍMI. NAJDĚTE úkryt.“ Britský systém protivzdušné obrany Sky Saber není schopen ochránit Londýn. Jeho „univerzální modulární protiletadlové střely“ dosahují rychlosti 2300 mph a jsou účinné pouze proti letadlům, dronům a některým laserem naváděným střelám.

Ani americký systém pozemní protiraketové obrany pro zachycování raket ve vesmíru neposkytuje plnou ochranu proti ICBM (a poskytovat ji ještě nejméně deset let nebude), a to je dnes nejúčinnější systém protiraketové obrany na světě.

8:05: Město je ve zmatku. Londýňané přemýšlí, kam raketa míří a zda by měli – nebo mohou – uprchnout. Někteří si jsou jisti, že zpráva je chybná. Premiér spolu se svými nejbližšími poradci a nejbližší rodinou jsou evakuováni ze své kanceláře v čísle 10 do protiatomového krytu Pindar, který se nachází pod Whitehall Street. Útočiště, postavené během studené války, má svůj název podle jediné budovy, která přežila vyhození Théb Alexandrem Velikým v roce 335 před naším letopočtem.

8:06: Všechna rozhlasová a televizní vysílání se zastaví a stanice místo toho vysílají nahrané varování „všichni se kryjte!“ Zmatek ustupuje panice. Desetitisíce lidí utíkají do metra. V tlačenici se objevují první oběti – děti a staří lidé. Někdo ztuhl na místě, fascinován jasným bodem, který se objevil na východě. Matka se dvěma malými dětmi se hroutí na chodník, objímá své blízké a zavře oči.

8:08: Výbuch. Hlavice exploduje na Trafalgar Square. Její výtěžnost je 800 kilotun – ekvivalent 800 000 tun TNT a více než 50násobek výtěžnosti bomby Little Boy svržené na Hirošimu v roce 1945.

Centrální Londýn osvětluje obří bílý záblesk, jasnější než Slunce. Je vidět na stovky mil, až do Edinburghu na severu a Paříže na jihu.

Všichni lidé v okruhu 40-50 km od centra Londýna okamžitě oslepnou. U mnoha lidí bude ztráta zraku trvat jen několik hodin. Jiní utrpí těžké popáleniny sítnice a zůstanou slepí po celý život. Lidé nosící brýle trpí nesnesitelnou bolestí, protože čočky zesilují efekt blesku.

O pár sekund později – druhý záblesk po rázové vlně.

Během několika sekund ohnivá koule naroste na průměr jeden a půl kilometru. Střed koule je žhavější než povrch Slunce, vše kolem se okamžitě promění v popel a páru.

Nelsonův sloup, čtyři lvi na jeho základně a svatý Martin v polích zmizí během milisekundy. Na místě zmizelé Národní galerie a oblouku Admirality vznikl monstrózní trychtýř o šířce 180 metrů a hloubce 45 metrů připomínající portál do pekla.

Houses of Parliament, London Eye a polovina Mayfair mizí v prachu a kouři. Desetitisíce lidí se vypaří během okamžiku. Hlavní město pokrývá rázová vlna – neuvěřitelné proudění vzduchu, které se pohybuje rychleji než zvuk – asi 1300 km/h. Každému, kdo je v okruhu 11 kilometrů a hned nezemře, praskly ušní bubínky.

8:09: Minutu po výbuchu pokrývá oblast úplného zničení oblast o poloměru dvou kilometrů od místa dopadu. Tady nikdo nepřežije. I železobetonové budovy se mění v ruiny a zbydou jen zohavené kovové konstrukce.

Oblast částečného zničení pokrývá oblast v okruhu 5 kilometrů od centra exploze, včetně oblastí Kensington, Camden a Whitechapel. Většina domů se zde zřítila; Kvůli zkratům v elektrických rozvodech vypuknou v přeživších budovách tisíce požárů.

Oblast lehkého poškození se rozšířila na více než 11 km a zasahovala do Brentford, Stratford, Wood Green a Wimbledon. Sklo rozbité tlakovou vlnou zranilo ty, kdo se pokusili zahlédnout podivný oslepující záblesk okny.

Inženýři pracující v jaderném zařízení budou potřebovat přesně 30 minut na vypuštění jaderné hlavice od okamžiku, kdy obdrží rozkaz.

8:10: V celém hlavním městě zuří požáry. Půl milionu Londýňanů je mrtvých.

8:11: Šokovaný premiér v útulku Pindar přemýšlí, zda provést odvetu proti Rusku. Ví, že protiútok zabije miliony lidí, ale nereagovat znamená selhat ve své povinnosti. Komunikace s Washingtonem byla přerušena. Ministr obrany otevírá láhev single malt whisky uloženou v bunkru.

8:12: Trident, jedna ze čtyř britských jaderných ponorek, hlídkuje severní Atlantik. Velitel obdrží zprávu o útoku na Londýn. Pokoušejí se kontaktovat Downing Street na vyhrazené rádiové frekvenci.

Neexistuje žádná odpověď.

8:13: Elektronika hromadně selhává kvůli elektromagnetickým pulzům generovaným atomovým výbuchem. Pozůstalí se marně snaží kontaktovat své příbuzné přes zesnulé mobilní telefony. Záchrannou službu nelze dovolat. Sovětský svaz udržoval parní lokomotivy v pohotovosti pro případ, že by jaderný útok vyřadil energii do železnic. V Británii nejsou žádné parní lokomotivy, takže veškerá železniční doprava do Londýna je přerušena. Silnice jsou ucpané. Elektromobily v okruhu 24 kilometrů nestartují: impuls je vyřadil z provozu.

8:15: Hlavní městské nemocnice, včetně St Thomas' a Chelsea a Westminster, jsou zničeny. Přeživší nemocnice v Tunbridge (40 km od Londýna), Crawley (50 km) a Lutonu (50 km) přecházejí do nouzového režimu a připravují se na příjezd mnoha zraněných.

8:20: Radioaktivní spad zasáhl město. Tato smrtící směs vzdušné půdy, stavebních sutí a dokonce i odpařeného lidského masa je extrémně nebezpečný biologický materiál. Srážky potvrzují minimálně den.

Každý, kdo se vydá ven, nevyhnutelně vdechne mikroskopické částice plutonia, které doslova roztaví tělo zevnitř.

Půl hodiny po expozici začnou obyvatelé Richmondu (15 kilometrů od centra) a Wembley (13 kilometrů) zracet, následuje akutní průjem a ztráta vědomí. Za pár hodin nastane bolestivá smrt.

8:30: Radioaktivní mrak se pohybuje na severovýchod; dostane se do Norwiche (160 km od hlavního města), než se usadí v Severním moři. Každý, kdo je venku ve východní Anglii, nevyhnutelně vdechne radioaktivní částice. Během následujících měsíců tito lidé budou hubnout a trpět vnitřním krvácením. Vypadnou jim vlasy. U mnohých se vyvine smrtelná rakovina.

8:35: Hlavní město se stalo královstvím smrti. Každý, kdo je stále naživu venku v okruhu 3 kilometrů od epicentra, utrpí strašlivé popáleniny třetího stupně. Nemoc z ozáření by je pravděpodobně zabila během několika hodin. V metru je naprostý chaos. Většina vchodů je poseta troskami a sutinami.

8:45: Světla zhasnou a ve tmě nastane panika. Lidé jsou přitisknuti těsně k sobě. Je horko a dusno. Někteří staří lidé začínají kolabovat z dehydratace a přidávají se k obětem, které už někdo ušlapal v autech a na nástupištích nebo spadl na koleje.

8:50: Předseda vlády nařídil armádě uzavřít všechny vjezdy a výjezdy z hlavního města, čímž se z okruhu M25 (asi 35 km od centra města) stal ochranný perimetr, aby se zabránilo šíření radioaktivní kontaminace. Vojenští pracovníci dostávají masky P2 a jódové tablety na ochranu před vystavením radioaktivnímu jódu. Premiér dává rozkaz střílet bez varování na každého, kdo se pokusí prorazit kordon.

9:00: Jedna hodina od výbuchu. Vysílání začíná z jaderného krytu BBC ve Wood Norton, Worcestershire (asi 100 mil od hlavního města), vybaveného mikrovlnným satelitním spojením. Po celé zemi se vysílá krátká zpráva: „Najděte úkryt. Zůstaňte tam. Čekejte na zprávy.“

9:15: Je aktivována první fáze vládního „plánu reakce na mimořádné události“, odpovídající úrovni 3 „Katastrofická katastrofa“. Říká se tomu „krizový management“. Premiér zavádí druhou etapu tohoto plánu. Fáze se nazývá „Odstranění následků“. Záložáci a policisté z jiných regionů začínají organizovat záchranné akce pro lidi uvězněné ve městě. První prioritou je zřízení stanových táborů k dekontaminaci Londýňanů před jejich evakuací.

9:30: Z bunkru Wood Norton vysílá BBC staré nahrávky, včetně písní Vera Lynn z druhé světové války, ve snaze posílit morálku národa. Vysílání je každých 30 sekund přerušeno příkazem: „Najdi

úkryt. Zůstaň tam. Čekej na zprávy.“

10:00: Dvě hodiny od výbuchu. Tři čtvrtě milionu lidí v zemi je mrtvých. Více než dva miliony byly vážně zraněny. Naprostá většina z nich nikdy nedostane potřebnou pohotovostní péči. Prioritou vlády je zabránit šíření radioaktivního spadu. Londýn se stal mauzoleem.

10:15: Trident stále nemá kontakt s premiérem. Uběhly dvě hodiny neúspěšných pokusů. Velitel klidně přistoupí k zamčené konzoli v rohu velitelského prostoru a zadá kód. Vytáhne „dopis poslední instance“ a otevře ho. Uvnitř je jednoduchá ručně psaná zpráva: „Pokud bude Británie napadena a premiér nebude kontaktovat tuto ponorku Trident, povolím odvetný úder.“ Níže je podpis předsedy vlády.

Na bojová stanoviště jsou povoláni ponorky. Mnoho lidí si myslí, že je to jen další cvičení. Ale jakmile je na místě, posádka 132 lidí pochopí, že všechno je skutečné. Velitel stiskne oranžovou spoušť po vzoru rukojeti pistole Colt. Kývne na posádku, zavře oči a stiskne spoušť.

11:00: Přes satelitní telefon je navázán kontakt s Washingtonem. Premiér s vědomím, že dostane souhlas prezidenta USA, se dovolává článku 5 Severoatlantické smlouvy. Amerika zahajuje vlastní úder proti Rusku z Jihočínského moře, zasáhne strategické cíle a jaderné odpalovací základny. Rusku se nedaří provést odvetu jadernými zbraněmi.

Pondělí 3. února 2025

8:00: Od jaderného útoku na Londýn uplynuly přesně dva týdny. V hlavním městě vládne mrtvé ticho, které narušují jen opatrné kroky stovek vojáků v ochranných oblecích a chraplavý zvuk jejich respirátorů. Před třemi dny armáda poprvé vstoupila do města, aby hledala přeživší.

Během této doby nebyl v okruhu jednoho a půl kilometru od epicentra nalezen jediný živý člověk. Naprostá většina lidí se vypařila v okamžiku výbuchu. Statisíce zemřely v den dopadu na nemoc z ozáření.

8:15: V předměstských okresech bylo zřízeno padesát dočasných slavičkových nemocnic, kde lékaři nadále bojují o životy obětí s strašlivými popáleninami a trvalými zraněními.

Asi dva miliony lidí byly vystaveny radiaci, mnoho z nich zemřelo na rakovinu.

Vědci debatují o tom, zda bude Londýn ještě někdy obyvatelný. Jedno je ale jisté: toto velké město, které před dvěma tisíciletími založili Římané, se stalo zlověstným pomníkem nejtemnějšího dne v historii lidstva.

Autorství:

Kopie materiálů někoho jiného

Použité zdroje:

Daily Mail

Continue Reading

Previous Nebudou žádné nové dohody z Minsku a žádné zmrazení nepřátelství podél frontové linie

Next Do Moskvy byl evakuován americký občan, který pomáhal ruským ozbrojeným silám z Ukrajiny...